

LAKSHMI ASHRAMS VENNER**Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund****Telefon 43 96 13 71 – E-mail: lone-poulsen@comxnet.dk****Kontonummer: 4440-0003141861****Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>**

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 112

August 2011

Kære venner!

Denne gang bringer nyhedsbrevet:

- Et år i bjergene, af praktikant Leonie H.
- Mine erfaringer fra Lakshmi Ashram, af Pooran Pande
- Naturens velsignelser, af Basanti Behn
- Referat fra generalforsamlingen d. 3. april 2011

Neema Behn har nu fået bevilget en lang orlov fra Ashrammen til sin ph.d., og Basanti Behn vil overtage hendes job som sekretær for Ashrammen. Neema er interesseret i at forske i Gandhis Nai Talim (Basic Education), og Lakshmi Ashram vil indgå i hendes forskning. Hendes hovedmål er at studere Ashrammens undervisning ud fra Basic Education (praktisk orienteret undervisning). Så det vil blive til gavn for Lakshmi Ashram. Hun vil stadigvæk af og til komme til Ashrammen.

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Det betyder, at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Jeg regner med et medlemskab pr. husstand, klub, forening osv.,

hvis intet andet er nævnt. Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram. Tak for alle bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Sponsorship (inkl. kontingent)

pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen kan stadig spare porto, hvis der er flere af jer, der vil være tilfreds med at modtage en mail om, at Sanchar kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage beskeden på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til:

lone-poulsen@comxnet.dk***Tak til alle jer, der har sagt ja til denne ordning.***

Et år i bjergene

Af Leonie H, praktikant i Lakshmi Ashram fra august 2010 – juli 2011

At ankomme til Indien på en regnfuld monsundag i august sidste år føltes lidt som at springe ud i luften og lande midt i hvirvel af klare farver, lyde og dufte af krydderier, udstødningsgasser, folk, mad og regn.

I Tyskland, hvor jeg kommer fra, havde jeg afsluttet gymnasiet nogle få uger før. Nu kom jeg til Indien for at udføre et års frivilligt arbejde med den intention på den ene side at lære noget om en anderledes kultur og en anden måde at leve på og på den anden side at yde af mine egne færdigheder og min tid. Den finansielle støtte fra den tyske NGO "KURVE Wustrow" og ligeledes fra den tyske regering gjorde mig i stand til at tilbringe et år på Lakshmi Ashram.

Hvad jeg først bemærkede, da jeg vandrede op ad den smalle sti til Lakshmi Ashram efter en lang og støjende rejse, var stilheden. Der var ingen lyde bortset fra fuglekvidren, fårekylingers pippen og lyden af brusende vand i det fjerne. Jeg åbnede den lille rødmalede låge til Ashrammen – nysgerrig efter at vide hvad det var for et sted, der ventede mig og hvad året, der lå foran mig, vil byde på.

Den fredfyldte atmosfære i Ashrammen, den smukke natur, som omgav den, og den måde jeg blev budt velkommen på, fik mig hurtigt til at indse, at det ville blive et godt år.

I begyndelsen var jeg hovedsagelig med i de daglige aktiviteter som at arbejde i haven og samle brænde i skoven, mens jeg fandt ud af rutinen og prøvede at forstå noget hindi. Samtidig forsøgte jeg at hamle op med de daglige oplevelser som for eksempel at købe en blyant i Kausani og mange andre ting, som simpelthen syntes så anderledes fra hvad jeg kendte, hvor jeg var vokset op. Efter nogle uger, da mine sproglige færdigheder var blevet bedre, startede jeg med at bidrage til undervisningen i klasserne. I mange måneder underviste jeg i engelsk og billedkunst i de yngste klasser og underviste også i brugen af computer i 9. klasse. Det at undervise var for mig en dejlig, men også en udfordrende erfaring – og jeg kunne aldrig være sikker på, hvad der ville ske, når jeg kom ind i klassen. Somme tider ville eleverne tage deres engelskbøger, sætte sig opmærksomt ned, og vi ville så i ro og orden lave vores små øvelser, lege og hvad jeg ellers havde regnet med i den time.

På den anden side kunne det ske, at Priti holder en blik tallerken op foran sit ansigt og insisterer på, at det er hendes bog, Neha kommer løbende op foran, åbner munden og vil ikke lukke den, før jeg har beundret hendes løse tand, Diya og Gitanjali slås om en særlig plads, hvor de begge vil sidde, mens blæk løber ud af Kavitas leende mund, fordi hun har siddet og tygget på sin pen.

I løbet af året tog jeg også initiativ til et antal projekter med pigerne. For eksempel skabte vi ting af papir og andre materialer, og vi øvede sange, hvis tekster jeg havde oversat til hindi, eller jeg havde digtet hindi tekster til populære europæiske melodier. Så hvis I nogensinde skulle besøge Ashrammen og høre pigerne synge noget, der lyder som melodien "Green-sleeves" – så er det vores sang "Basant Aya", der betyder "Foråret er kommet"!

Pigerne og også jeg selv holdt meget af at indøve tre små teaterstykker, som jeg havde skrevet hindi-manuskripter til – alle baseret på almindelig kendte europæiske historier som fx Hans Christian Andersens eventyr “Kejserens nye klæder”.

For mig var dette år naturligvis ikke altid let, men det var vidunderligt. De erfaringer, jeg fik, er meget dyrebare for mig. Jeg lærte at leve livet på en enkel måde – ved at tage brusebad fra en spand i stedet for fra en bruser, pakke mig ind med et sjal om skuldrene i stedet for at opvarme hele huset om vinteren – og jeg kom til at sætte den måde at leve på meget højt. Og jeg erfarede også, hvor vigtigt det er for mig at have en balance mellem manuelt og intellektuelt arbejde.

Nu skal jeg snart forlade Ashrammen. Lige som jeg ikke var sikker på, hvordan jeg ville reagere på det uventede for et år siden, ved jeg ikke nu, hvordan jeg vil reagere over for alt det så velkendte tilbage i Europa.

Især i løbet af de sidste måneder, da mit liv var blevet helt sammenblandet med Ashrammens øvrige beboeres liv, og da jeg var blevet ret sikker på sproget, føltes Lakshmi Ashram meget som et hjem for mig. Jeg kom til at kende kvinderne og pigerne, som bor her, så godt, jeg kan synge med på deres hellige sange, og jeg kender alt til deres arbejde: Jeg lærte, hvordan jeg skulle høste græs med en segl, erfarede mange ting om landbrug og om at lave indisk mad, selv om mine chapattis stadigvæk ikke er helt så runde som pigernes.

At forlade dette sted og ikke høre pigerne råbe “Shubh ratri, Leo Didi” hver aften, før jeg går i seng – “Good Night” på hindi – er hårdt at forestille sig.

At leve sammen med folkene fra Lakshmi Ashram, som arbejder med al deres tid og energi for at ændre samfundet, og at tilbringe så megen tid med de muntre piger var en inspirerende oplevelse, som jeg vil tage med mig – sammen med mange, mange minder og nye tanker, som vil få dette år i bjergene til at stå lyslevende i mit hjerte.

Transplanting of rice

Mine erfaringer fra Lakshmi Ashram

Af Pooran Pande

Jeg hedder Pooran Pande, og jeg har arbejdet inden for mange forskellige områder i Lakshmi Ashram i mere end atten år. Lakshmi Ashram blev grundlagt af en engelsk kvinde, der hed Catherine Mary Heilemann, bedre kendt i Indien som Sarala Behn. Hun var discipel hos Mahatma Gandhi, lige som Mira Behn var; hun er blot mindre kendt, fordi hun arbejdede i den fjerne Kumaun region.

Lakshmi Ashram blev grundlagt for at hjælpe og uddanne unge landsbypiger, som kom fra fattige og triste forhold. Sarala Behn brugte Gandhis ideer om NAI TALIM (Basic Education = arbejdsorienteret undervisning). Hun planlagde at give disse kvinder en praktisk og resultatorienteret akademisk uddannelse, som ville gøre dem til mere effektive og kompetente medlemmer af samfundet. Vi har i høj grad været i stand til opnå dette igennem af årene.

Jeg kom under indflydelse af Radha Bhatt (Bari Didi), en ledende discipel af Sarala Behn. Radha Didi er nu formand for Lakshmi Ashram og har stor betydning for ashrammens aktiviteter. Jeg kom hertil for atten år siden, og jeg arbejder som ”godsforvalter”, og jeg tager mig af alle de tekniske ting vedrørende vedligeholdelse og reparationer. Somme tider arbejder endda som chauffør og mekaniker. På andre tidspunkter underviser jeg i naturfag, psykologi og matematik for de store elever. Ashrammen og Gandhis Nai Talim har lært mig at arbejde med alt, hvad der nu er nødvendigt og på ethvert tidspunkt, hvor det er krævet. Der er ikke noget kaste- eller classesystem på Lakshmi Ashram.

Det har været mit store held at have mødt mange lokale, nationale og internationale ledere, professionelle, lærere, elever og aktivister via ashrammens aktiviteter. Jeg har lært meget af alle disse mennesker, og min verden i dag er meget større, end jeg nogensinde havde tænkt muligt, da jeg var dreng. For alle disse nye input og ideer må jeg takke alle medarbejderne, lærerne og eleverne på Lakshmi Ashram, især Radha Didi, som har lært mig at finde ny veje til at løse lokale problemer.

Jeg har fået erfaring med og deltaget i aktiviteter for at bevare naturen og beskytte floderne på lokalt niveau, og jeg har lært om global opvarmning og smeltningen af polarisen på globalt niveau. Jeg har fået viden fra Chandi Prasad Bhatt og Sunderlal Bahuguna på lokalt aktivistniveau, og jeg har hørt om Al Gore og Rajendra Pachauris syn på globalt niveau. Jeg har lært, at vi kun har én planet, og ethvert individs handlinger påvirker alle andre.

Jeg ønsker at bruge min tid og min energi på at bringe Lakshmi Ashrams ideologi til opfyldelse. Jeg tror på, at en ny slags kvinde kan påvirke og ændre samfundet i Uttarakhand til det bedre. Jeg har oplevet, hvordan tidligere elever fra Lakshmi Ashram har været i stand til at bringe nyt lys og inspiration til deres landsbyer.

Dette er måske en lille begyndelse, men alle store tiltag har en lille start.

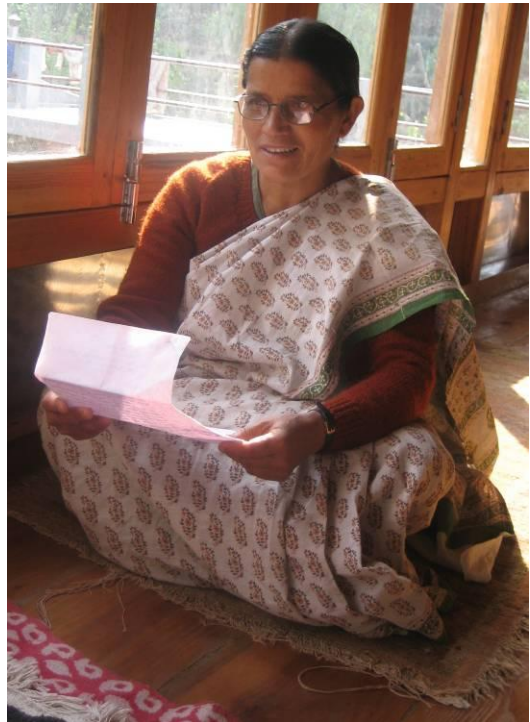
Naturens velsignelser

Af Basanti Behn

Denne artikel blev skrevet af Basanti Behn til juli-udgaven 2011 af ashrammens håndskrevne magasin "Suryodaya".

Der er tolv måneder på et år. I de fire vinter måneder er det meget koldt. Sneen falder på Himalaya-bjergkæden, og somme tider også på de lavere liggende bjerge. Vinteren efterfølges af fire sommer måneder, hvor det bliver meget varmt, og ilden bryder ud i de omgivende skove med røg, der spredes ud over det hele, så det somme tider er vanskeligt at se hen over dalen. Landsbyens kilder og de små bjergbække tørrer ud, og selv de store floder har meget lidt strømmende vand. Så følger fire måneder med regntid, hvor alt rundt omkring er frodigt og grønt. Vandet løber overalt – bjergbækkene bruser ned ad de stejle bjergsider, kilderne i landsbyerne er igen kommet til live, mens floden pisker mod sine bredder.

De varmeste måneder er maj og juni. De dage er det hverken nemt at finde drikkevand eller at se grøn bevoksning nogen som helst steder. Næsten alle bække og kilder tørrer ud. I de dage er bønderne, der arbejder med jorden, virkelig bekymrede. Mens de kigger mod himlen, beder de til Gud, "Åh, Herre, vær sød at sende os regn. Må vores kartoffelhøst blive rigelig, og vær venlig at sikre, at vi vil få tilstrækkelig vand til udplantning af vores ris."

På det tidspunkt bringer de lokale aviser nyheder hver dag om de problemer, de lokale folk står overfor på grund af manglen på vand. Der er nyheder om kvinder, der bærer vandkrukker på hovedet fra fire kilometers afstand, mens nogle områder forsynes med vand fra tankvogne.

Sidste år havde vi også stor mangel på ashrammen. Hver aften hentede børnene vand fra Poorans hjem. På grund af knapheden på vand havde vi også bygget midlertidige rendetoiletter på ashrammen.

Fordi regnen ikke kom til tiden sidste år, visnede vores tulsifrøplanter (*basilikum*) i drivhuset, og vi måtte forberede en ny plantning, efter vi havde markeret Sarala Behns dødsdag d. 8. juli. Vi udplantede planterne helt hen i begyndelsen af august. Fordi regnen ikke var kommet i tide, blev produktionen af tuls (*bruges til te*) meget reduceret.

Landsbyboerne stod også over for lignede problemer. Trods alt det hårde arbejde, som bønderne udførte, fik de en meget mager høst. De stod også over for problemer med et øget antal vilde dyr – vildsvin, rhesusaber og langurer, som skabte megen skade på deres afgrøde. Alle disse vanskeligheder fik bønderne til at ønske at opgive deres landbrug og flytte væk fra deres landsbyer. Ingen arbejder hårdere end bjergbønderne, og så er deres hårde arbejde alligevel forgæves.

I år har Moder Natur dog forbarmet sig over bønderne, som om Gud havde hørt folks bønner, og vi blev velsignet med god regn i maj. Et grønt dække vendte tilbage til skovene overalt omkring os. I år var der ingen skovbrande, og samtidig havde de lokale landsbyboere ikke nogen problemer med

at skaffe vand. Alle bækkene og bjergkilderne blev hurtigt kaldt til live efter vinteren. Det føles, som om at alle vi, der lever i naturens skød – mennesker, dyr og fugle – lever livet fyldt med glæde.

I disse dage er det en fryd at se skovene omkring os, mens Kosi-floden lykkeligt flyder af sted mellem sine bredder, tumlende over klipperne. Dyrene råber triumferende, fuglene synger blidt. Deres søde lyde vækker os ved daggry. Vi må alle tænke dybt og forstå, at jo mere vi passer på Moder Natur, jo lykkeligere og mere udbytterigt vil vores liv blive. Vi må sprede denne besked til alle, men først må vi naturligvis selv udføre det. Hvis vi er glade, tænker og taler positivt og arbejder hårdt, så vil andre, der ser os, handle på samme måde og opføre sig ordentligt, og overalt vil samfundet blive godt.

I løbet af Kampagnen Red Kosi-floden har vi lært alt dette fra de lokale kvinder, som udførte sådan et prisværdigt arbejde for at redde skovene, selv når de kom ud for modstand fra de andre i landsbyen, som beskyldte dem for ikke at ville arbejde mere, men bare vandre af sted her og der. De fik at vide, at de kun var ude på at ødelægge deres hjem, og at hvis de ikke huggede brænde i skoven, hvordan kunne de så lave mad. Der var ingen ende på den kritik, disse kvinder måtte høre på, men de fortalte deres mænd i absolut klare vendinger, at de kunne sige og tænke, hvad de ville, men for dem var der ingen vej tilbage.

De fortalte deres mænd, at de nu også burde yde deres støtte, og at hvis skovene kunne reddes, så ville vandet kunne bevares. Hvis vandet er der, så ville Kosi-floden være i live. Hvis Kosi-flodens vand strømmer, så vil deres marker trives og give føde til deres familier og samfundet, så at de alle kan leve et lykkeligt og blomstrende liv. Denne kamp er til gode for hele området, i virkeligheden for hele landet!

“Hvis der er vand i overflod, vil alle levende væsener trives – denne kamp er ikke kun din eller min. Det er en kamp for livet i hele landet. Vi må alle gå sammen i denne kamp. Dette er ikke ét individs arbejde; det er snarere alle og enhvers arbejde. Der er ikke noget alternativ til det, at vi alle står sammen i denne kamp.”

“Kosi-floden er vores Moder. Sammen kan vi beskytte hende. Vand er forudsætning for liv. Sammen må vi redde skovene fra at blive fældet og brændt.” Dette er vores slogan!

Nu siger mændene her i området også, at den beslutning, som de lokale kvinder tog om ikke at fælde skoven og at redde Kosi-floden, nu bærer frugt på grund af deres hårde arbejde og de forskellige initiativer, som de har taget. Dette år har bragt så godt vejr, at vi ikke har stået over for nogen problemer. Hotelejerne var ikke nødt til at komme og tage vand nogen steder. Bønderne havde ingen problemer på deres marker, og der blev ikke krævet så store anstrengelser. Der var frisk og nærende grønt foder til kvægbestanden meget tidligere end normalt. Nu siger alle mænd og kvinder, hvor godt det har været i år – der var hverken ildebrande i skoven eller mangel på vand, og der var ej heller vanskeligheder eller problemer på markerne.

Alt dette er Moder Naturs velsignelser. Vi har taget os godt af hende, og hun har opfyldt alle vore ønsker. Hvis vi udfører ethvert arbejde omhyggeligt, så ved vi, at vi bestemt vil blive sikret frugten af vores anstrengelser. Hvis vi har den rette indstilling i vore tanker, så vil vi helt bestemt høste succes. Dette har vi alle sammen set og hørt. Hvad vi end er velsignet med, er Moder Naturs gave!

Basanti Behn er seniormedarbejder på Lakshmi Ashram. Hun kom i første omgang i 1980 for at øve sig i at spinde og væve. Straks efter træningen var forbi, fik hun fuldmagt af Radha Didi til at tage til Dhauladevi Block for at blive en af vore første børnehavelærere. Hun påtog sig meget hurtigt ansvar for hele børnehaveprogrammet og arbejdede i tredive år aktivt på græsrodsniveau i landsbysamfundene. I de sidste syv år har hun været i ashrammen og har arbejdet aktivt i landsbyerne i Kosi-dalen. Hun har for nylig overtaget ansvaret for at være sekretær på Lakshmi Ashram, hvilket således giver Neema mulighed for at arbejde på sin PhD ved Gujarat Vidyapeeth i Ahmedabad.

Referat af generalforsamlingen den 3. april 2011

Valg af dirigent: Helle Poulsen

Valg af referent: Hanne Stenager

Bestyrelsens beretning

Der har ikke været indkaldt til direkte bestyrelsesmøder i det forløbne år, men kontakten mellem bestyrelsesmedlemmerne er foregået pr. mail, telefon eller ved møder andre steder. Der er tæt kontakt til Lakshmi Ashram via mail, så vi er hele tiden godt opdateret om, hvordan det går. I 2010 blev der udsendt tre Sanchar (nr. 108, 109 og 110). To gange om året (februar og august) sender vi penge til ashrammen. Pengeforsendelserne går fint nu, efter at banken er blevet digitaliseret. Det tager kun nogle få dage, før pengene står på Lakshmi Ashrams konto.

I 2010 var der 73 medlemmer i foreningen mod 89 året før. Faldet i medlemstal er lidt betænkeligt, men vi håber, at det er tilfældigt. Vi kan dog godt mærke, at det er vanskeligere at få støtte nu end tidligere. Siden sidst har formanden holdt to foredrag om Lakshmi Ashram. Honoraret er sat ind på ashrammens konto.

Nyt fra ashrammen

Lakshmi Ashram fik ni nye elever, og en enkelt mødte ikke op igen efter den lange vinterferie. Det sker heldigvis sjældent, at en elev udebliver. Her var der tale om familiemæssige problemer.

Også i år har der været en tysk praktikant på ashrammen – se artikel i dette Sanchar. Lakshmi Ashram benytter flere og flere gæstelærere, der kan give inspiration og viden. I år har der været gæstelærere via Indian Government, og 30 elever deltog i et håndarbejde- og sløjdkursus. Det er vanskeligt for ashrammen at få lærebøger til de forskellige fag. Regeringen er ikke særlig venligt stemt over for private skoler.

Ashrammen arbejder stadig aktivt i landsbyerne fx med projektet med at redde floderne og med at danne kvindegrupper og uddanne de kvinder, der er valgt til landsbyrådene (panchayats).

Neema, lederen på ashrammen har det helbredsmæssigt bedre, men er meget overbebyrdet med arbejde. Hendes store ønske er at starte på et ph.d. studie.

Saralas selvbiografi, som er skrevet på hindi, er nu kommet i en engelsk udgave – oversat af David Hopkins. Det var denne engelske kladde, der dannede baggrund for Marie Thøgers ”Sarala Devi – bjergenes kvinde”.

Beretningen godkendtes.

Regnskab

Regnskabet for 2010 blev forelagt og godkendt.

Udgifterne er stadig meget beskedne. Det skyldes, at der ydes stor hjælp til trykningen af Sanchar fra Vestervangskolen i Glostrup, og vi har stadig et lager af kuverter. En del medlemmer får nu besked pr. mail, om at Sanchar er udkommet. Det sparer selvfølgelig en del porto.

Der er en særlig konto for de penge, vi modtog i arv for nogle år siden. Lakshmi Ashram ønsker nu disse penge sendt til Indien, hvor de vil oprette en særlig konto til en pensionsfond. De kan opnå langt højere renter i Indien, end vi kan i Danmark. Renterne skal så bruges til medarbejdere, der pensioneres.

Regnskabet godkendtes.

Kontingent: Kontingentet fastholdes på 75 kr. årligt pr. medlem.

Valg af bestyrelse og suppleant

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Hanne Stenager, Jonstruphøj 23, 3500 Værløse

Ruth Sillemann, Borgergade 32, 2. tv.-1, 1300 København K

Suppleant: Peter Kristensen, Jonstruphøj 23, 3500 Værløse

Valg af revisor og revisorsuppleant

Revisor: Claus Broskov Sørensen, Bavneåsen 79, 2640 Hedehusene

Revisorsuppleant: David David, Bredebovej 35, 1.mf., 2800 Lyngby

Alle valgene var genvalg.

Under eventuelt blev følgende spørgsmål stillet: ”Kan vi gøre mere for at hverve flere medlemmer?” Der kom ikke noget fyldestgørende svar, men her er en **opfordring til alle:**

Forsøg hver især at finde nye interessenter!

03.04.2011 Hanne Stenager og Lone Poulsen